JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

11 päivänä lokakuuta 2001 [1]

1. Komissio on 25.10.2000 nostanut EY 226 artiklan mukaisen kanteen, jossa se vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Irlanti on jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteensa, koska se ei ole säädetyssä määräajassa muuttanut kansallista lainsäädäntöään direktiivin 96/82/EY [2] edellyttämällä tavalla.

I Direktiivi 96/82/EY

2. Direktiivin 1 artiklan mukaan sen tavoitteena on ehkäistä suuronnettomuuksia, joissa on mukana vaarallisia aineita, ja rajoittaa niiden ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvia seurauksia, jotta koko yhteisössä voitaisiin taata yhdenmukaisesti ja tehokkaasti korkea turvallisuuden taso.

3. Direktiivin 24 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin edellyttämät muutokset kansalliseen lainsäädäntöönsä viimeistään 24 kuukautta sen jälkeen, kun direktiivi on tullut voimaan, ja ilmoitettava tästä komissiolle. Jäsenvaltioiden on myös toimitettava komissiolle direktiivin soveltamisalalla antamansa pääasialliset kansalliset säännökset.

4. Direktiivin 25 artiklan mukaan se tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.* Koska direktiivi julkaistiin 14.1.1997, se tuli voimaan 3.2.1997, joten määräaika, jonka kuluessa se oli saatettava osaksi kansallista oikeusjärjestystä, päättyi 3.2.1999.

II Hallinnollinen menettely

5. Koska Irlanti ei ollut ilmoittanut komissiolle direktiivin täytäntöönpanosta, komissio antoi toukokuussa 1999 Irlannille virallisen huomautuksen, jossa se kehotti tätä esittämään huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa. Irlannin viranomaiset vastasivat 19.10.1999, että kansallisen

1 — Alkuperäinen kieli: espanja.

2 — Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/82/EY (EYVL 1997, L 10, s. 13).

lainsäädännön muuttamiseksi oli ryhdytty toimenpiteisiin ja että lainsäädäntömenettely oli vielä kesken.

6. Komissio osoitti Irlannille 27.10.1999 perustellun lausunnon, jossa se asetti kahden kuukauden määräajan, jonka kuluessa Irlannin oli saatettava direktiivin säännökset osaksi kansallista oikeusjärjestystään.

7. Irlannin viranomaiset vastasivat komissiolle tammikuun alussa vuonna 2000 valittaen viivästystään ja lupasivat toimittaa tälle pikaisesti säädösluonnoksen. Saman vuoden heinäkuussa ne toimittivat komissiolle luonnoksen, joka oli otsikoitu "European Communities (Control of Major Accident Hazards Involving Dangerous Substances) Regulations, 2000", ja vakuuttivat toimittavansa komissiolle nämä säännökset heti kun ne on annettu.

III Oikeudenkäyntimenettely

8. Komissiolla ei vielä 25.10.2000 ollut näyttöä siitä, että Irlannin lainsäädäntöä olisi muutettu, minkä vuoksi se nosti kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa. Irlannin hallitus, jota syytettiin jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä, esitti vastineensa 22.1.2001. Komissio täydensi kirjelmäänsä 23.2.2001 päivätyllä vastauskirjelmällään ja Irlannin hallitus 9.4.2001 päivätyllä vastauskirjelmällään.

9. Koska kumpikaan asianosainen ei ole esittänyt pyyntöä, jossa se olisi ilmoittanut syyt sille, miksi se haluaisi esittää suullisia huomautuksia, yhteisöjen tuomioistuin on työjärjestyksensä 55 a artiklan mukaisesti päättänyt ratkaista asian ilman suullista käsittelyä.

IV Kanteen käsittely

10. Irlanti myöntää, ettei se ollut täyttänyt velvollisuuttaan saattaa direktiivi 96/82/EY osaksi kansallista oikeusjärjestystään tätä varten asetetun määräajan kuluessa. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeudenkäyntimenettelyssä esittämissään kirjelmissä Irlanti on väittänyt, että kansallisen lainsäädännön uudistus on käytännöllisesti katsoen saatettu päätökseen 21.12.2000 annetulla säädöksellä, joka on otsikoitu "European Communities (Control of Major Accident Hazards Involving Dangerous Substances) Regulations, 2000" ja 28.8.2000 annetulla lailla, jonka otsikkona on "The Planning and Development Act, 2000". Molemmat säädökset on toimitettu komissiolle. Irlanti toteaa, että lakia on täydennetty 31.10.2000 annetulla ympäristöministeriön asetuksella, vaikka sillä ei vastauskirjelmänsä esittäessään vielä ollut todistetta siitä, että tämä asetus olisi toimitettu komissiolle.

11. EY 249 artiklan kolmannen kohdan mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, mutta

jättää kansallisten viranomaisten valittavaksi muodon ja keinot. EY 10 artiklan mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia perustamissopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi.

12. Vastaajana oleva hallitus katsoo toteuttaneensa ne lainsäädännölliset ja hallinnolliset toimenpiteet, jotka sen on direktiivin mukaan toteutettava velvoitteidensa noudattamiseksi. Näin ollen Irlannin hallitus julkaisi heinäkuussa 1999 toimivaltaisille viranomaisille osoitetun soveltamisohjeen, jossa se suositti, että nämä toimisivat ikäänkuin yhteisön säännökset jo olisivat osa kansallista oikeusjärjestystä.

13. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin oikeuskäytännössään katsonut, että viranomaiset ja hallintoelimet voivat tahtonsa mukaan muuttaa antamiaan soveltamisohjeita, eikä niiden tämän vuoksi voida katsoa antavan täysiä oikeusvarmuuden takeita. Jäsenvaltion ei nimittäin voida katsoa pätevästi täyttäneen velvoitteitaan pelkällä hallintokäytännöllä, koska tätä voidaan harkinnan mukaan muuttaa eikä sitä julkaista asianmukaisella tavalla. [3]

14. Vastauskirjelmässään Irlannin hallitus vakuuttaa, että se aikoi toukokuussa 2001 antaa erilaisia säädöksiä, joilla oli tarkoitus saattaa päätökseen direktiivin täytäntöönpano kansallisessa oikeusjärjestyksessä ja joiden oli määrä tulla voimaan kahden tai kolmen kuukauden kuluessa. Irlannin hallitus ei kiistä direktiivin 96/82/EY täytäntöönpanon laiminlyöntiä, josta sitä syytetään, mutta se ehdottaa, että jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa menettelyä olisi tarkoituksenmukaista lykätä, jotta komissiolla olisi riittävästi aikaa tutkia Irlannin lainsäädäntöä. Lisäksi se ehdottaa, että tämä menettely peruutettaisiin.

15. Ongelmana on se, ettei komissio ole lokakuuhun 2001 mennessä antanut minkäänlaista merkkiä siitä, että se aikoisi peruuttaa kanteensa. Irlannin hallituksen ehdotus ei vaikuta myöskään asianmukaiselta, koska tässä tapauksessa ei ole kyse tilanteesta, joka yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 82 a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan oikeuttaisi tekemään päätöksen asian käsittelyn lykkäämisestä.

16. Lisäksi on tunnettua, että EY 226 artiklan nojalla nostetun kanteen kohde määritellään komission antamassa perustellussa lausunnossa ja että myös tilanteessa, jossa laiminlyönti on lakannut tämän artiklan 2 kohdassa vahvistetun määräajan jälkeen, saattaa olla intressiä jatkaa menettelyä sellaisen vastuun perusteiden vahvistamiseksi, johon jäsenvaltio voi jäsenyysvelvoitteidensa noudattamatta jättämisen seurauksena joutua sellaisia oikeussubjekteja kohtaan, joiden oikeuksiin kyseinen toiminta tai laiminlyönti vaikuttaa. [4]

3 — Asia 168/85, komissio v. Italia, tuomio 15.10.1986 (Kok. 1986, s. 2945), 13 kohta.

4 — Asia 39/72, komissio v. Italia, tuomio 7.2.1973 (Kok. 1973, s. 101, 11 kohta; Kok. Ep. II, s. 75) ja asia 154/85, komissio v. Italia, tuomio 17.6.1987 (Kok. 1987, s. 2717, 6 kohta).

17. Komissio on osoittanut, että vastaajana oleva jäsenvaltio ei ole antanut tarvittavia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä noudattaakseen direktiiviä 96/82/EY, mistä ei ole pienintäkään epäilystä.

Näin ollen kanne on tutkittava huolimatta siitä, että Irlanti on säädetyn määräajan jälkeen muuttanut kansallisen lainsäädäntönsä direktiivin edellyttämällä tavalla.

V Oikeudenkäyntikulut

18. Koska komission kanne on perusteltu ja siinä esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä, Irlanti on velvoitettava työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Ratkaisuehdotus

19. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut EY 10 artiklan ensimmäisen kohdan ja EY 249 artiklan kolmannen kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole 3.2.1999 mennessä antanut vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä;

2) velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.